

Р Е Ш Е Н И Е

№126

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 23 март 2012 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на четиринадесет март, две хиляди и дванадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря И.И.*** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Георгиев КНАХД №89 по описа на съда за 2012 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63. ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Дирекция „Инспекция по труда“ (ИТ) - София област против решение №970/14.12.2011 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №948 по описа на съда за 2011 г.

С атакуваното решение е отменено наказателно постановление №23-2302335/22.03.2011 г. на Директор на Дирекция „ИТ“ - Софийска област, издадено срещу ЕТ "****", гр. Перник с ЕИК *** и управител Б. Г.***, с което за нарушение по чл. 63, ал. 2 от Кодекса на труда (КТ) и на основание чл. 414, ал. 3 от КТ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5000 (пет хиляди) лв.

В жалбата се твърди, че решението на районния съд е неправилно и незаконосъобразно. Твърди се, че словесното описание на нарушението в акта за установяване на административното нарушение и в наказателното постановление съответства на правната им квалификация, направена от административнонаказващия орган. На това основание от настоящия съд се иска отмяна на решението на първата съдебна инстанция и потвърждаване на процесното наказателно постановление.

Касационният жалбоподател не се явява в съдебно заседание и не изпраща представител.

Ответникът по жалбата, ЕТ "****", гр. Перник не се явява и не заявява становище по жалбата.

Окръжна прокуратура - Перник, чрез прокурор Стефанова, дава заключение, че жалбата е неоснователна, тъй като е налице неправилна квалификация на процесното нарушение, поради което решението на районния съд е правилно и законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, имаща правен интерес да го атакува, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Административен съд - Перник, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) и прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Районен съд - Перник е възприел фактическите обстоятелства по делото чрез данните, внесени посредством представените и събрани писмени и гласни доказателства. Въз основа на тях от фактическа страна е установено, че на 05.01.2011 г. в 16:00 h, при извършвана проверка по спазване на трудовото законодателство от контролни органи на Дирекция „ИТ“ Софийска област, в обект - шивашки цех, стопанисван от ответника в настоящото производство, последният в качество работодател, е допуснал до работа като „шивач“ лицето Н. Н.*** преди да и предоставил заверено от ТД на НАП копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3 от КТ за регистриране на сключен между страните трудов договор, както и екземпляр от сключения трудов договор. Издадено е постановление за обявяване съществуването на трудово правоотношение с лицето. Вследствие това и след представяне пред контролните органи в хода на извършената и на 10.01.2011 г. документна проверка, на сключен на 06.01.2011 г. трудов договор с лицето Накова, и съответно копие от уведомление до НАП, на нарушителя е съставен акт за административно нарушение по чл. 63, ал. 2 от КТ. Въз основа на така съставения АУАН на 22.03.2011 г. е издадено и процесното НП.

При така установената фактическа обстановка Районен съд - Перник е приел от правна страна, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са съставени от компетентни органи, съобразно изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН и без допуснати съществени процесуални нарушения, засягащи правото на защита на наказаното лице или опорочаващи издадения правораздавателен акт, които да съставляват основания за отмяна на процесуално основание.

При разглеждането на спора в неговото същество, вмененото на жалбоподателя нарушение районният съд е приел за несъответно на установеното фактическо положение и неправилно правно квалифицирано. Районният съд е постановил, че нарушението, определено от административнонаказващия орган

като „допускане до работа без на работника да са предоставени екземпляр от трудовия договор и копие от уведомлението до съответната ТД на НАП за сключването на същия, не е нарушението установено по време на извършената на 05.01.2011 г. проверка, тъй като към този момент между страните не е имало сключен трудов договор, екземпляр от който да бъде предоставен и уведомление за който да бъде направено. Предвид така установените факти, районният съд е определил иначе безспорно установеното за осъществено и то именно от работодателя деяние, като покриващо състав на нарушение по чл. 62, ал. 1 от КТ – полагане на труд без сключен между страните писмен трудов договор.

Настоящата съдебна инстанция споделя изцяло изводите на Районен съд – Перник.

Жалбоподателят тълкува неправилно закона, като развива оплаквания в посока, че АУАН и НП съдържат словесно описание на нарушение със състав, покриващ се с посочените от административнонаказващия орган, като нарушени законови разпоредби. Именно тази грешка в правната квалификация не е дала възможност на нарушителя да разбере за какво бива административно наказан, за да може адекватно да реализира правото си на защита. Преценката за коректния състав на нарушение на Кодекса на труда следва да бъде извършена към датата на установяване на неговото извършване – 05.01.2011 г. На тази дата е установено, от контролни органи на Инспекцията по труда, че лицето Николова е допусната до работа без сключен писмен трудов договор с работодателя, следователно нарушения приложим закон е нормата на чл. 62, ал. 1 от КТ, независимо, че в настоящия случай относима ще бъде санкционната норма отново на чл. 414, ал. 3 от КТ. Понятието „законови разпоредби“ и по смисъла на чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН обхваща както нарушената материалноправна норма, така и административнонаказателната санкционна разпоредба – основание за налагане на определено по вид и размер наказание, които следва да се намират в единство помежду си, като са съответни на установените факти и обстоятелства относно конкретно нарушение.

Предвид горните изводи съдът намира решението на първата съдебна инстанция за постановено при правилно приложение на материалния закон, поради което не е налице посоченото в жалбата основание за неговото касиране заради порок по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2, предл. 2 от ЗАНН. И при извършената служебна проверка на атакувания съдебен акт на основание чл. 218, ал. 2 от АПК относно валидност, допустимост и съответствие с материалния закон пороци, които да съставляват основание за неговата отмяна или изменение не бяха установени.

Предвид изложеното, настоящия съдебен състав намира, че касационната жалба е неоснователна и решението на Районен съд – Перник, като правилно и законосъобразно, следва да бъде оставено в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от
АПК Административен съд - Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №970/14.12.2011 г. на Районен съд -
Перник, постановено по НАХД №948 по описа на съда за 2011 г.,
с което е отменено наказателно постановление №23-
2302335/22.03.2011 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по
труда“ - Софийска област, издадено срещу ЕТ "***", гр. Перник,
с ЕИК *** и управител Богомил Георгиев, за нарушение на
Кодекса на труда.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

/п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2./п/